

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 661/2014
21.08.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Зорана Таталовић, Веска Крстајића и Радмиле Драгичевић-Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.О., због кривичног дела изнуда у покушају, из члана 214. став 1. у вези са чланом 30. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.О., адвоката Д.К. из Б., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Чачку К. бр. 59/13 од 04.12.2013. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-248/14 од 24.02.2014. године, у седници већа одржаној дана 21.08.2014. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.О., адвоката Д.К., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Чачку К. бр. 59/13 од 04.12.2013. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-248/14 од 24.02.2014. године, као неоснован у односу на повреду кривичног закона из члана 438. став 1. тачка 9. Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку К.бр.59/13 од 04.12.2013. године, према окривљеном С.О., на основу члана 422. став 1. тачка 1. ЗКП, одбијена је оптужба за кривично дело зеленаштво из члана 217. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног законика (КЗ), док је оштећени за остваривање имовинскоправног захтева упућен на парницу. Истом пресудом, окр. С.О. оглашен је кривим за кривично дело изнуда у покушају из члана 214. став 1. у вези са ставом 30. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 6-шест месеци у коју му се урачунава време проведено у притвору од 10.08.2010. године до 13.08.2010. године, уз обавезу окривљеног плаћања суду паушала у износу од 7.000,00 динара и трошкова поступка у износу од 3.000,00 динара, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом извршења, док је оштећени за остваривање имовинскоправног захтева упућен на парницу.

Апелациони суд у Крагујевцу, пресудом Кж1-248/14 од 24.02.2014. године, одбио је као неосновану жалбу браниоца окр. С.О. и пресуду Основног суда у Чачку К.бр.59/13 од 04.12.2013. године, потврдио.

Бранилац окр. С.О., адвокат Д.К., поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, због повреде закона, члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, укине пресуде Основног суда у Чачку К.бр. 59/13 од 04.12.2013. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-248/14 од 24.02.2014. године и предмет врати на поновно одлучивање или да наведене пресуде преиначи тако што ће окр. С.О. ослободити оптужбе.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окр. С.О. сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости и након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. С.О., адвоката Д.К., је неоснован у делу који се односи на повреду кривичног закона из члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП, док је у осталом делу захтев недозвољен.

Бранилац окр. С.О. у захтеву за заштиту законитости истиче да је окривљеном оптужним актом стављено на терет да је „покушао да принуди оштећеног Н.У. да прода своју парцелу у У. површине 1,4 ха за износ од 4.000 евра ...“, да је наложио оштећеном да припреми документацију и „да га сачека на својој парцели“, као и да је покушао „у намери да прибави противправну имовинску корист да принуди оштећеног да прода своју парцелу за непримерено ниску цену“, а да је у првостепеној пресуди изостављена реч „своју“ на свим тим местима где се у оптужном акту помиње наведена парцела, чиме је битно измењен чињенични опис кривичног дела из оптужбе, у погледу чињенице да ли је предметна парцела у власништву оштећеног и тиме учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП.

Изложене наводе захтева Врховни касациони суд оцењује као неосноване јер налази да, изостављањем у изреци првостепене пресуде речи садржане у оптужном акту која упућује да је предметна парцела власништво оштећеног, није битно измењен чињенични опис дела ни нарушен објективни идентитет оптужбе и пресуде који постоји у погледу одлучне чињенице да је окривљени покушао да принуди оштећеног да предузме радњу на штету имовине (предметне парцеле) коју оштећени, према утврђењу у првостепеној пресуди, поседује и на коју полаже власничка права као наследник лица која су у јавним књигама уписана као власници, наиме, да након прибављања доказа о власништву прода парцелу по неповољној цени.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је изменом у чињеничном опису дела у изреци првостепене пресуде, о којој је напред било речи, повређено и право окривљеног на одбрану јер му није дата могућност да се изјасни о радњама за које је оглашен кривим, односно о питању власништва над наводним објектом извршења дела, чиме указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3. ЗКП.

Надаље, бранилац окривљеног у захтеву истиче да изрека првостепене пресуде садржи недостатке који је чине неразумљивом, и то у погледу битних чињеница које се тичу времена и места извршења кривичног дела у питању. С тим у вези, бранилац наводи да је окривљени изреком пресуде оглашен кривим да је „неутврђеног дана крајем 2009. године па до 10.08.2010. године...” започео извршење кривичног дела, а да је немогуће да радња започињања извршења дела траје готово годину дана и осим тога, да је окривљени само једном, и то 10.08.2010. године био у Угриновцима, док су наводи у пресуди о месту извршења дела нејасни јер се не зна где се налази предметна парцела, чија је и који је катастарски број парцеле. Наведено, сматра бранилац, представља апсолутно битну повреду одредаба кривичног поступка, коју међутим не опредељује, а изложеним наводима захтева указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11. ЗКП.

Такође, бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости, у образложењу захтева, истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП и с тим у вези наводи да пресуда не садржи разлоге о битним елементима кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим, који се тичу намере прибављања противправне имовинске користи, употребе принуде и чињења или нечињења на штету своје или туђе имовине. При том, у изнетој анализи у односу на сваки од наведених елемената бића кривичног дела у питању, везано за предметни случај, бранилац окривљеног, осим што указује на недостатке у разлозима пресуде који се огледају у одсуству или у нејасности и противречности датих разлога са изведеним доказима, истовремено оспорава правилност утврђења у правноснажној пресуди чињеница о којима је реч, па тако у погледу намере окривљеног прибављања противправне имовинске користи оспорава утврђење суда да се корист огледа у очигледној несразмери позајмљеног и враћеног новца, односно вишеструко увећаном дугу по основу високих камата и износ враћеног новца, у погледу принуде негира постојање претњи у вези са продајом парцеле, а радњу оштећеног на штету своје имовине оспорава наводима да оштећени није власник предметне парцеле односно да није доказано ни утврђено о којој и чијој парцели је реч, с обзиром на више различитих верзија оштећеног о тој чињеници.

Међутим, одредбом члана 485. став 4. ЗКП, која прописује разлоге због којих окривљени, односно бранилац окривљеног у границама права која у поступку има окривљени (члан 71. став 5. ЗКП) могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11. и став 2. тачка 2. и тачка 3. ЗКП, ни по основу погрешно

или непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, па је захтев за заштиту законитости браниоца окр. С.О. у делу којим се указује на наведене недостатке правноснажне пресуде, недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде, на основу члана 491. став 1. ЗКП у односу на одбијајући део, а на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези са чланом 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен.

Записничар
Наташа Бањац,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.